

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 ■ โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666 ■ โทรสาร 0-259-6172

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666

ส่วนวิเทศสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูรายละเอียดได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ข่าวจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 26 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2563 หน้า 1,3 มูลค่าข่าว 398,664.-

ใ ห้หลังกรณีนักเรียนหญิง
ชั้น ม.1 ถูกครูชายล่อลวง
ข่มขืน! ที่เป็นกระแสครึกโครมขึ้นมา
ในช่วงเทศกาลวาเลนไทน์ปีนี้ได้
ไม่พ้นไร...ก็ความแฉด้วยกรณีที่ยิ่งน่า
ตกใจ!!...นั่นคือกรณีนักเรียนชาย
ชั้น ป.6 อายุ 12 ขวบ 1 คน กับ

นักเรียนชายชั้น ป.4 อายุ 10 ขวบ 2 คน ร่วมกันล่อลวงละเมิดทาง
เพศนักเรียนหญิงชั้น ป.1 อายุ 7 ขวบ! ในห้องน้ำของโรงเรียน ซ้ำ
ยังมีการ ถ่ายคลิปและโพสต์ลงในโซเชียลมีเดีย อีกต่างหาก!!...

แน่นอน...ทั้ง 2 กรณีร้ายดังกล่าวนี้น่าสนใจเรื่องปกติ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีหลัง...นี่ยังไม่ปกติมาก ๆ
หากแต่...กรณีเช่นนี้เกิดขึ้นในไทยซ้ำแล้วซ้ำเล่า!

ทั้งนี้ ท่ามกลางการ “เจียนเจียนอย่างน่าประหลาดใจ?” ของ
บรรดาผู้หลักผู้ใหญ่ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ และท่ามกลางการ
“คืบคลานกับเรื่องร้ายที่น่าตกใจทำนองนี้” ของผู้คนในสังคมไทย...
เพราะเกิดแล้วก็เกิดอีกเรื่อย ๆ...โดยที่ “มาตรการเชิงรุกแบบกันไว้
ดีกว่าแก้...ไม่มีปรากฏเป็นรูปธรรม” จริงจัง...กับปัญหา “**เด็กถูก
ข่มขืน-เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศ**” นับวันยิ่ง “**มีระดับความเลว
ร้ายของสถานการณ์มากขึ้นเรื่อย ๆ**” ในขณะที่กระแสเกี่ยวกับการ
“**ปกป้องสิทธิเด็ก**” ในกรณีแบบนี้ดูจะไม่ค่อยปรากฏชัดเหมือนใน
ยุคอดีต??

“เรื่องร้าย ๆ กับเด็ก” ทำนองนี้...เป็นเรื่องเดิม ๆ เก่า ๆ ที่

มีเกิดในไทยมาเนิ่นนานมากแล้ว ซึ่งที่น่าจะเป็นคือ... “มีมาตรการ
เชิงรุกแบบกันไว้ดีกว่าแก้...จนเรื่องร้าย ๆ ทำนองนี้ไม่มีเกิดขึ้น
หรือมีบ้างก็น้อยมาก” หากแต่ในความเป็นจริงกลับตรงกันข้าม ซึ่ง
สถานการณ์ “**เด็กถูกข่มขืน-เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศ**” ที่เกิดขึ้นใน
ไทย...ในปัจจุบันต้องถือว่าถูกลามบานปลายมาไกลมาก ๆ ซึ่งจากใน
อดีต...เหตุที่เกิดขึ้นนั้นผู้กระทำมักไม่ใช่คนใกล้ชิดเด็ก ต่อมาก็เริ่มมี
คนที่ใกล้ชิดเด็กเป็นผู้กระทำ ตามมาด้วยคนใกล้ชิดตัวเด็กที่เป็นคนใน
ครอบครัว ซึ่งอย่าว่าแต่พ่อเลี้ยง... แม้แต่พ่อแม่ ๆ กระทำกับลูกแท้ ๆ

**‘เด็กหื่น!’ ภาพขยาย
‘ละเมิดเด็ก!’
ในไทย ‘ไม่กันเหต?’**

ของตนเองก็ยังมี! และ... แม้แต่ผู้ที่แฝงตัวอยู่ในคำแถลงกระทำ
เรื่องร้าย ๆ เช่นนี้กับเด็กก็ยังมี! ก็แล้วประสาอะไรกับคนที่แฝงตัวใน
แวดวงพ่อพิมพ์?...เหตุร้าย ๆ ประเภท “**ครูละเมิดทางเพศนักเรียน-
ครูข่มขืนนักเรียน**” ยุคนี้จึงมีใช้เรื่อยมา...และ...

ที่มีใช้เรื่อยมาเช่นกันคือ “**เด็กละเมิดทางเพศเด็ก**”

หรือถึงขั้น “**เด็กข่มขืนเด็ก**” ก็มีเกิดขึ้นแล้วเช่นกัน

“ปัญหาเรื่องนี้มันวันก็จะยังมีแนวโน้มที่น่าเป็นห่วง เนื่อง

จากมีตัวกระตุ้นอารมณ์ทางเพศให้เห็นอยู่ตลอดเวลา...” ...นี่เป็นการสะท้อนผ่าน “สตูปหน้า 1 เดลินิวส์” ไว้โดยนักจิตวิทยา **ดร.वलลภ ปิยะมโนธรรม** ที่ปรึกษาโครงการศูนย์ให้คำปรึกษาและพัฒนาศักยภาพมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) ซึ่งทางนักจิตวิทยาท่านนี้ยังเคยเผยสิ่งที่ได้พบไว้ด้วยว่า... พบว่ามีเด็ก วัยรุ่น ทั้งชายและหญิง ช่วงอายุ 12-16 ปี มาขอรับคำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหานี้มากขึ้น จากอาการเครียด รู้สึกกดดัน หาทงระบายออกในเรื่องเพศไม่ได้...

มีเด็ก วัยรุ่น บางคนมีอาการในภาวะ “หยุดไม่ได้” หรือที่เรียกว่า “**Compulsive Masturbation**” ส่งผลให้เกิดอารมณ์ทางเพศ ต้องช่วยตัวเอง ต้องหาทางระบายออกอยู่ตลอดเวลา... เด็กผู้ชายบางคนหักห้ามใจไม่ให้คิดถึงเรื่องนี้ไม่ได้... ที่สำคัญ “**บางคนเลยไปกระทำกับเด็กผู้หญิงวัยเดียวกัน หรือเด็กผู้หญิงที่มีอายุน้อยกว่า**”

ดร.वलลภ ยังระบุไว้อีกว่า... การดำเนินชีวิตของเด็ก วัยรุ่น ในไทยในยุคนี้มีส่วนหนึ่งที่เข้าไปในลักษณะ 5 ประการคือ... 1.ขาดวิน

ขาดวินัยในชีวิต, 2.เอกลักษณ์ลับสัน ไม่มีเป้าหมายในชีวิต, 3.มีอารมณ์เอาแต่ใจ ชอบความสบาย มีค่านิยมต้องการอะไร ๆ โดยไม่คำนึงถึงวิธีการ, 4.ไม่มีทัศนคติชีวิตและทัศนคติสังคม **ไม่รู้ว่าอะไรควรอะไรไม่ควร และเมื่อทำอะไรแล้วจะมีผลอย่างไรกับคนรอบข้างบ้าง** และ 5.มีอาการทางเพศแบบขาดการยั้งคิดถึงสังคมรอบข้าง ซึ่งข้อหลังนี้ยึดโยงเรื่อง “**ตัวกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ**” ดังที่ระบุนมาข้างต้น อีกทั้งยังยึดโยงถึงการสู่ความเสี่ยงที่อาจนำสู่ภาวะ “**เสพติดเชิร์ช**” ซึ่งก็อาจยึดโยงต่อเนื่องถึงปัญหา “**เด็กละเมิดทางเพศเด็ก**”

ทั้งนี้ ณ ที่นี้มิใช่จะชี้ว่ากรณีที่เคยเกิดขึ้นแล้วกรณีใดเข้าข้างดังที่วาม เป็นแต่เพียงชี้ย้ำให้สังคมไทยได้ร่วมกันตระหนักถึงปัญหานี้ โดยเฉพาะผู้หลักผู้ใหญ่ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องซึ่งต้องตระหนักต้องใส่ใจการดำเนินการ “**มาตรการเชิงรุกแบบกันไว้ดีกว่าแก้**” ในมิติต่าง ๆ อย่างครอบคลุมทุกส่วน เพราะเมื่อ “**เด็กถูกละเมิดทางเพศ**” จะก่อเกิดผลเสียต่อเด็กมากมาย ซึ่งต่อให้มีมาตรการเยียวยาอย่างไร...ยังง ่ เด็กไม่ถูกกระทำก็ยอมจะดีกว่า...ซึ่งกับ “**มาตรการเชิงรุกแบบกันไว้ดีกว่าแก้**” นี้ กรณีอีกฝั่งคือ “**เด็กกระทำการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก**” ก็ต้องใส่ใจป้องกันเช่นกัน เพียงแต่ปัญหานี้ที่ผ่าน ๆ มา จากสถานการณ์ปัญหาที่ปรากฏ ก็ชวนให้คิดว่า...

“**ป้องกันเชิงรุก...กันไว้ดีกว่าแก้**” หรือทำกันไม่ได้??

จากเดิม ๆ “**ผู้ใหญ่กระทำต่อเด็ก**”...ยุคนี้เพิ่มเติม...

มีเหตุร้าย ๆ “**เด็กกระทำต่อเด็ก**” ปรากฏเรื่อย ๆ...

ต่อไปคงถึงขั้น “**เด็กกระทำต่อคนแก่**” กระมัง??